

XXXIX

На третия ден от конференцията в град Тамеа щеше да говори българският учен-палеонтолог Светослав Петров. В залата бяха дошли и Йолик и Милена. Те все още не бяха разбрали същността на идеологията на Евектос Свобоен Ублесос, но, все пак, любопитството им беше доста голямо.

Ето какви бяха думите на младия българин:

- Приятели, желая да ме разберете правилно и затова ще се постарая да бъда обективен. В никакъв случай не бива да си помислите, че съм привърженик или враг на тази страна. Аз нямам право да бъда враг на народ, който има такива успехи във всички области на живота, но не бих могъл да бъда привърженик на една крайна идеология, изтъкваща една единствена страна в света като свръхнещо. Аз не бих могъл да поддържам крайностите. Макар че изтъкнатите обществени дейци на Евектос Свобоен Ублесос твърдят, че не си служат с непочтени средства при привличане на учени, те при самите си изказвания не си служат с почтени средства, а с лъжи. А всеки честен човек ненавижда лъжата. Ето – например, вчера разговарях с един от най-големите писатели и общественици на Евектос Свобоен Ублесос – Пенри Пуалди. Аз имах сведения, че той е отвлякъл големия учен Симон Бланк. Но Пенри Пуалди отрече. Отрече, и то по най-брутален начин, като ме заплаши с изгонване от страната. Разбира се, не изгонване от рая, защото аз все още не считам тази страна за рай. А вие какво мислите, приятели? Симон Бланк беше наистина отвличен и ето го и самият него. След като свърша, ще говори и той. Какво искам да кажа с този пример? Искам да докажа, че нещо, което е изолирано от света, е крайност и съществува, опирайки се на крайности, които стигат до бруталност. Такава е и крайно-

стта на Атомния пират. Аз не сравнявам оня престъпник с тази все пак прекрасна страна, за да изтъкна еднаквостта в тях. Не. Но те наистина имат общо и общото им е в крайностите. Те са две крайно противоположни неща. Сега Атомният пират е мъртъв, но в света не бива да се допусне такава като неговата крайност. Трябва да се борим против крайностите, а не против тази прекрасна страна. Трябва да се постараям да вървим по един път, който не води към полюсите или екватора, а към умерените пояси. Аз не искам да проповядвам примирение. Не, а напротив – да не се примирявате с крайностите, да се борите животът в тази страна да стане за пример на всички и да се постигне в другите страни същото, и то само с благороден труд...